

[Aage Frandsen]

Det ændrer ikke ved, at man skulle se på, som man allerede har overvejet, og som SF tidligere har foreslået, om udbetalingen fra ATP kunne blive lidt mere fleksibel. Man kunne f.eks. anvende den samme udbetaling som Dyrstidsfonden – den er lidt mere fleksibel – men det betyder ikke, at man af den grund skal lægge hele ATP-systemet for had. Hvis skat Venstre er særlig optaget af, at man skal sørge for, at der kan ske udbetaling til efterladte eller allerede inden det 67. år, synes jeg, det er fint, og at vi skal lave det i fællesskab.

Det skal ikke være sådan, at ATP af den grund skal lægges for had, og at man med den begrundelse skulle lave det om.

Det, som vi må konstatere, er, at de diskussioner, vi tidligere har haft om disse fonde, altså fortsætter. Det er rigtigt, at nogle var imod det i december 1987. Så blev der lavet et kompromis, men der var allerede dengang et flertal for at hæve det til 40 pct., og derfor forventer vi altså, at det flertal stadig vil være der, når nu Fremskridtspartiet har fået afdækket, i hvilket omfang – og det går vi ud fra bliver negativt – man kan få regeringen med til at ændre hele konstruktionen.

Til allersidst til hr. Jørgen Estrup, som sagde, at vi ikke skulle friste hr. Jørgen Estrups venner i regeringen til at ødelægge en hel masse.

En gang imellem gør vi noget, som vi har indtryk af egentlig gør hr. Jørgen Estrup glad.

Det gjorde vi nok i forbindelse med ændringen af ATP derved, at ATP fik mulighed for at administrere pensionskassemidler.

Der er vist ingen tvivl om, at hr. Jørgen Estrup hele tiden har syntes, at det ville være en god idé, og jeg tror egentlig nok, at alle vi, der arbejder for det synspunkt, hjalp hr. Jørgen Estrup til, at det også efterhånden vandt indpas i regeringen.

Med hensyn til at friste regeringen til at imødekomme Fremskridtspartiet: Jamen hr. Jørgen Estrups parti er stadig væk med i regeringen, og der er under ingen omstændigheder et flertal for at gennemføre dette, så skal vi ikke se bort fra, at den fristelse på nogen måde kunne blive en realitet, for både hr. Jørgen Estrup, Socialdemokratiet og SF er garanter for, at det ikke sker.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg syntes, at det tydeligt fremgik af SF's ordførers tale, at man har bemærket, at Fremskridtspartiet på ingen måde har lagt afstand til SF's forslag.

Vi har til gengæld heller ikke lagt afstand til regeringens tanker, og det er derfor, vi synes, at vi trænger til en mere generel debat om hele ATP.

Den forrige formand var også inde på, at den debat skulle komme, og det har Fremskridtspartiet foranlediget. Ingen ved, hvordan det ender, og jeg kan naturligvis helt tilslutte mig, hvad vor ordfører sagde i 1987; der er ingen forandring sket fra den tid.

Imidlertid kunne man måske forvente efter al den avispolemik, der har været om denne sag i løbet af de sidste 3–4 uger, hvor de borgerlige partier har udtalt sig på linje med Fremskridtspartiets holdning til ATP og LD – vi har i øvrigt også hørt det under debatten i dag – at de borgerlige partier også var interesseret i at følge den op med handling, så det ikke bare er ord til aviser eller ord fra denne talerstol om, at vi nu må have nogle lempeligere regler.

Det er f.eks. uretfærdigt, at man ikke får noget udbetalt, hvis man dør, inden man er fyldt 67 år.

Det har endda været fremført, at man kunne udbetale ATP til folk i stedet for at lade pengene stå i fonden. Det har Venstres gruppeformand udtalt i den verserende debat, og det er faktisk på det grundlag, at Fremskridtspartiet har fundet det formålstjenligt at genfremsætte sit forslag om en total nedlæggelse. Vi er optimister i Fremskridtspartiet, men det er ikke sikkert, at vi skal være så optimistiske at tro, at vi kan få ATP og LD nedlagt, men vi har da grund til – mener vi – efter den debat, der har været, at tro, at der i hvert fald er en stemning i Folketinget for nogle lempeligere regler for ATP og LD.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg synes, det ville være godt, hvis vi kunne få en fornuftig dialog med Fremskridtspartiet om ATP's fremtid, men vi skal ikke tage glæderne på forskud. Jeg synes, det er ærgerligt, at regeringen har følt sig presset til at fremsætte lovforslag nr. L 201. For mig er der så mange principper i det lovforslag, at jeg aldrig vil kunne stemme for det. Det er helt urimeligt, at et offentlig monopol på en pensionskasse skal ha-